

Nazenin Bir Gelinciksin Sen

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Nisan 2021

Renklerin iflah edemediği siyahın bakir mizacı
Elem tuşlarında piyanonun
Sevmekle aşına sabır taşı
Bekleyişin de dinmez telaşı
Mevsimlerden mevsim beğen
Yanık teninde özlemin
Temaşa eden gölgelerin vakur ıssızlığı.

Renklerden ör ömrü
Ömrüne ömür kat mavinin
Dolunayda saklı o mahcubiyet
Elbet karanlığın da zincirleri kırılacaktır
Yanık ucunda fenerin
Bir mektup açacağı mı yoksa kırık mazin?
Kırılğan mizacını da göm en derine en derine
Hala nefes alıyor olmanın o mucizevi tınısı
Fedaisi gölgelerin
Elbet taşkındır mizacı yıldızların

Kırık heceler
Kırkladığın acılar kadar
Kırmaksa şu tabuları
Israrla yaşamanın da özeti
Elbet bakaya kalan keder
Kem gözlerinde ölü kuşun
Kar beyazı masumiyetin de izinde
Sokul yanına semanın
Solsa da dündeki yeminlerin
Tövbelere sığındığın kadar
Mağfiretidir olup biten elbet yalnızlığın.

Haşmetli olsa da hüzün
Hoyrat bir rüzgâr olsa da içindeki zemin
Kaykıldığın nasıl da dün gibi aklında
Unut sen unutulduğunu da unut

Sevgi ektiğin řu tarlanın adı madem umut
Umarsızca sev ve yařa
Cořkuna kat dñnyayı
Dñnyanı siper et mavinin her tonuna
Sonra da uđurla sessizce neyse
Meylettiđin mademki mutluluk.

Diret de yaşadığınca kadar
O dingin haletiruhiyesi mi evrenin?
Diri tuttuğun kadar canını
Dik tuttuđun bařında esse de kavak yelleri
Unutma sen nazenin bir gelinciksin
řu hařin dñnyada
Seril de yñreklere zarafetinle.